

galització de l'avortament. Abans de la Revolució comptàvem cada any 60.000 infants abandonats: avui només n'hi ha 5.000. Pensem que val més provocar un avortament que deixar néixer un infant abocat a l'abandó. Per a la societat és menys costós i menys molest. Però tornem al nostre raonament. Com us deia, crec que a qualsevol país, les dones que jutgés el seu embaràs indesitjable, obtenen la major part de fer-se "enllestir". Com? Per l'avortament clandestí. Les que són riques paguen un avortador de nom. Quina gran capital no en compta uns quants? Mes, la massa anònima de les dependents, obreres, pageses, on va? Als herbolaris, llevadores, etc., indicades pels anuncis dels diaris o recomenades per amigues complaents. Els resultats, vós e's coneixeu més que jo: morts, operacions mutilants, dones malaltes per sempre més. No us pregunto pas quantes en teniu a París, a les sales dels vostres hospitals, en tractament per complicacions de l'avortament. Ací, abans, era igual, i durant la Revolució, pitjor; no hi havia prou llits per tantes malaltes. Ara hem suprimit les morts, hem suprimit les infeccions que immobilitzaven les dones al llit setmanes i mesos. A la nostra clínica, les dones hi estan quatre dies en total; la mortalitat és nulla; més exactament, vaig a donar-vos la xifra precisa; és d'un mort per 20.000 operacions. Calculant un quatre per cent de defuncions al vostre país i més aviat, em sembla modest, permeteu-me que us digui que tindran 800 morts a l'actiu de l'avortament clandestí.

—No, perquè un gran nombre d'aquestes 20.000 dones a les quals vós concediu generosament l'avortament, no haurien pas intentat d'interrompre el seu embaràs a París, on, és força menys fàcil que a Moscou.

—Encara que només fossin la meitat, comparàreu amb 400 defuncions de dones, susceptibles de tenir més tard, en condicions millors, un o més fills. Afegiu a aquestes defuncions, les malaltes i les estèrils i dieu-me si el benefici d'alguns naixements val aquests sacrificis.

—Cal col·lega: parlem com d'un país fecund, de natalitat formidable. A casa nostra, no és pas el mateix, i com que la regla a Rússia, és subordinar l'interès de l'individu al de l'Estat, deuen aprovar-nos que usem tots els mitjans per ajudar a viure aquest Estat i a sobreviure assegurant-li una natalitat suficient. Per altra part, permeteu que us digui, que si tenim una fecunditat

tan important, és perquè el vostre poble és menys instruït que el nostre en el "control dels naixements". Vosaltres corregiu la seva fecunditat exagerada amb la llibertat d'avortament; una mesura així, és innecessària a casa perquè som menys prolífics. Però tingueu compte! Autoritzar l'avortament és encoratjar-lo, és encoratjar la procreació irreflexiva i quasi animal. No faríeu millor, si eduquéssiu e's russos en el sentit del "control dels naixements"?

—És precisament el que fem. No pensem pas que l'avortament és l'ideal, fins i tot quan és legal i ben fet. Estem davant d'un problema social lamentable: hi ha dones que volen de totes passes fer-se avortar; de moment les impedin de caure en mans mortíferes. No cerquem pas d'estendre l'avortament on és inútil; per això havem creat clíniques als grans centres, però no pas a tot arreu. Inclús hem fet una enquesta entre els metges de Rússia per assabentar-nos de les regions on els avortaments clandestins feien estralls, i allà hi hem posat clíniques; a certes regions contràriament, a la conca de la Volga, per exemple, haurien quedat sense clientela i no n'hi hem pas posades.

—Així, doncs, les facilitats per l'avortament semblen reservades a les obreres i empleades de les ciutats?

—No, perquè qualsevol persona que ho desitja pot fer la petició i si és concedida, ha d'ésser operada a la clínica més pròxima.

—Com veieu, doncs, l'esdevenidor?

—Esperem reduir els avortaments ensenyant al poble a controlar la seva fecunditat: a això tendeixen les nostres consultes anticoncepcionals. L'avenir de la medicina soviètica està en la profilaxi. Visiteu els Consultoris i comprovareu com s'ensenyen els mitjans més eficaços per tal d'evitar la concepció. Quan una dona ve a demanar l'avortament, se li indica que els raspats repetits tenen els seus inconvenients.

—Treballau molt?

—Només puc donar-vos dades d'aquesta clínica. Hi fem aproximadament 20.000 avortaments anuals. Tenim 220 llits, 2 sales d'operacions i 12 metges. Les dones, ordinàriament, s'estan quatre dies hospitalitzades.

—O sigui, que un llit allotja un centenar de dones per any. I quantes clíniques i llits hi ha a Moscou?